

מעשר ללוויים

- הלוויים מקבלים מעשר מגידולי הארץ של ישראלים.
- מעשר = אחד מעשר.
- המעשר איננו קדוש ומותר ללוויים להאכיל בו ישראלים.
- המעשר ניתן שכר לעבודת הלוויים במשכן.

• {כא} וּלְבְנֵי לְוֵי הַגֵּה נָתַתִּי
כָּל-מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנִתְּלָה
חֶלֶף עֲבָדְתֶם אֲשֶׁר-הֵם
עֲבָדִים אֶת-עֲבַדְת אֱהִל
מוֹעֵד:

מעשר ללויים

- בזכות עבודת הלויים – בני-ישראל לא יתקרבו אל המשכן בצורה לא נכונה ובכך לא ימותו.
- הלוי אחראי למנוע מיתה מישראל.

- {כב} וְלֹא-יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱהֹל מוֹעֵד לְשִׂאת הַטֹּא לְמוֹת: {כג} וְעַבַד הַלֹּי הוּא אֶת-עַבְדֵי אֱהֹל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנָם תְּקַת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְחָלוּ בַתְּלָה:

מעשר ללויים

- מכיוון שהלויים מקבלים מעשר הם לא מקבלים נחלה בארץ-ישראל.

• {כד} כִּי אֶת-מִעֲשֵׂר בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל אֲנֹכֶם יְרִימוּ לַיהוָה
תְּרוּמָה גַּתְתִּי לְלוּיִם לְנַחֲלָה
עַל-כֵּן אֶמְרָתִי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה:

תרומת מעשר

- מתוך המעשר שהלויים מקבלים הם צריכים לתת מעשר מן המעשר לכהנים.

- ל'מעשר מן המעשר' יש דין כמו של 'תרומה גדולה' שמותרת רק לכהנים בטהרה. ולכן נקא גם 'תרומת מעשר'.

- {כה} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: {כו} וְאֶל-הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי-תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֲתָם בְּנִחַלְתְּכֶם וְהָרַמְתֶּם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן-הַמַּעֲשֵׂר: {כז} וְנָחֲשָׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגוּ מִן-הַגֶּרֶן וּכְמִלְאָה מִן-הַיֶּקֶב: {כח} כֵּן תִּרְיִמוּ גַם-אֲתֶם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: {כט} מִכֹּל מִתְּנִיתֵיכֶם תִּרְיִמוּ אֶת-כָּל-תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל-חֶלְבֹּו אֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ:

תרומת מעשר

- לאחר שהלויים מרימים את 'תרומת המעשר' המעשר שלהם נחשב להם כמו פרות חול רגילים והם אוכלים אותם בכל מקום.
- המעש ניתן ללויים שכר על עבודת המשכן.
- בזכות נתינת 'תרומת מעשר' ניצל הלוי מעונש מיתה בידי שמים.

- {ל} וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְימְכֶם אֶת-חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחַשְׁבַּ לְלוֹיִם כְּתְבוּאֹת אֶרֶץ וְכְתְבוּאֹת יֶקֶב: {לא} וְאֶכְלָתֶם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי-שָׂכַר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֵהָל מוֹעֵד: {לב} וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלַי חֹטֵא בְּהַרְימְכֶם אֶת-חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְוָשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלְלוּ וְלֹא תִמְוֹתוּ: